



ת"פ 62983/10/13 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

18 אוקטובר 2015

ת"פ 62983-10-13 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כב' השופטת דנה כהן-לקח
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

גזר-דין

רקע

1. ביום 19.5.2014 הורשע הנאשם לפניי בהתאם להודאתו בעובדות כתב-אישום מתוקן, בעבירות שיוחסו לו כדלקמן: שתי עבירות של תקיפה סתם של בת-זוג לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); שתי עבירות של היזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק העונשין; עבירה אחת של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין; ועבירה אחת של איומים לפי סעיף 192 לחוק.

2. כתב-האישום המתוקן בעניינו של הנאשם מחזיק שלושה אישומים: בהתאם לעובדות האישום הראשון, ביום 24.10.2013 בסמוך לשעה 17:40, בבית בני-הזוג ב***** , בעת שהנאשם היה מבושם, הוא החל לצעוק על אשתו (להלן גם: המתלוננת) ועל בתו הבגירה (להלן גם: הבת) בעקבות ויכוח עם הבת. בשלב מסוים, הנאשם תקף את אשתו בכך שבעט ברגלה, וכן תקף את בתו הבגירה בכך שהכה אותה בראשה, בעט ברגלה והשליך נעל לעברה. בהמשך, הנאשם קרע בגדים השייכים לבת הבגירה שהיו תלויים במקום, וכן שבר מנורות בדירה. כמו כן, הנאשם איים על אשתו באומרו כי ירצח אותה. בגין מעשים אלה, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירות של תקיפה סתם של בת זוג, תקיפה סתם, איומים והיזק בזדון.

בהתאם לעובדות האישום השני, ביום 15.7.2013 בסמוך לשעה 19:30, בעקבות ויכוח בין הנאשם לאשתו בביתם, שבר הנאשם שתי תמונות, מראה וכן את שלט הטלוויזיה. בגין כך, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירה של היזק בזדון.

בהתאם לעובדות האישום השלישי, ביום 17.10.2012 בסמוך לשעה 18:15, בעקבות ויכוח בין הנאשם לאשתו בביתם, תקף הנאשם את אשתו בכך שבעט ברגלה. בגין כך, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירה של תקיפה



סתם של בת זוג.

3. בין הצדדים לא הושגה הסכמה לעניין העונש. עם זאת, בהתאם להסכמת הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר בעניינו. נוכח שילובו של הנאשם בהליכים טיפוליים, נדחו הדיונים על-מנת שתינתן לשירות המבחן שהות נוספת לבחון את התקדמותו של הנאשם. בסופה של דרך, הוגשו לעיוני ארבעה תסקירים בעניינו של הנאשם. כמו כן, הנאשם הופנה לעריכת חוות-דעת של הממונה על עבודות השירות.

תסקירי שירות המבחן וחוות-דעת הממונה

4. **התסקיר הראשון** הוגש לעיוני ביום 23.10.2014. מהתסקיר עלה כי הנאשם הנו בן 45 ונשוי לשתי נשים. אשתו הראשונה - המתלוננת בתיק זה - היא בת 44. היא נישאה לנאשם לפני 22 שנים, ולהם 6 ילדים משותפים בגילאים 10 עד 21. הבת המוזכרת באישום הראשון היא אחת מששת הילדים האמורים, והיא כיום סטודנטית בת 19. אשתו השנייה של הנאשם היא בת 27. הנאשם נישא לה לפני כשנתיים וחצי ולהם ילד משותף (יוער כי מאז התסקיר הראשון, נולדה לבני-הזוג ילדה משותפת נוספת). לפני מעצרו, התגורר הנאשם עם אשתו השנייה, ולעיתים הגיע לביקורים בבית המתלוננת. גם כיום הנאשם ואשתו הראשונה נשואים, אך מתגוררים בנפרד. הנאשם עובד כמוכר בחנות מזון באופן רצוף מזה שנים.

התסקיר סוקר את תולדות חייו של הנאשם וכן את יחסיו עם המתלוננת-אשתו הראשונה ועם ילדיו, לרבות הבת הבגירה המוזכרת באישום הראשון. מנימוקים המפורטים באמצע עמ' 3 לתסקיר הראשון, אינני רואה לפרט אודות המידע המובא בתסקיר בעניינים אלה.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי החל לצרוך אלכוהול מגיל 16, ובשנים האחרונות השתייה שלו הפכה ליומית בכמויות גדולות. בחודש מרץ 2014 הפנה שירות המבחן את הנאשם במסגרת הליך המעצר לעמותת אפש"ר לטיפול בנפגעי אלכוהול. הנאשם הגיע לפגישות כנדרש ושיתף פעולה עם צוות המרכז. שירות המבחן התרשם כי צריכת האלכוהול של הנאשם היוותה גורם מסיר עכבות, וכי כאשר הנאשם היה שתוי הוא נהג בחוסר גבולות ובאופן פוגעני כלפי סביבתו. ההתרשמות אותה עת הייתה כי הנאשם מתקשה לראות בעייתיות בהתנהגותו, נוטה להשליך את האחריות על סביבתו, ומתקשה לבטא אמפטיה למצבה של אשתו הראשונה ולמצבם של ילדיו, או להכיר באחריותו למצבם הרגשי וההתנהגותי במהלך השנים. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי קיימים אצל הנאשם דפוסי התנהגות אלימים מושרשים, וכי הנאשם מתקשה לראות בדפוסים אלה כבעייתיים וכטעונים טיפול או שינוי. כל אלה, מהווים להערכת שירות המבחן גורמי סיכון להישנות התנהגות בעייתית. לצד זאת, צוין כי הנאשם הראה יכולת ומסוגלות בתחום התעסוקה במשך השנים, וכי כיום הוא נמנע משתיית אלכוהול ומתמיד בטיפול בהקשר זה. אלה מהווים גורמי סיכוי לשיקום.

אשר להמלצה - להערכת שירות המבחן, קיימת מערכת יחסים מורכבת בין בני-הזוג וקשיי נפרדות ביניהם, תוך פוטנציאל לאלימות ולפגיעה. לפיכך, עמדת שירות המבחן הייתה כי לצד הטיפול בתלות הנאשם באלכוהול, נדרש טיפול ייעודי לנושא האלימות במסגרת המשפחה. לפיכך, המליץ שירות המבחן בסיום התסקיר הראשון לדחות את הדיון למשך מספר חודשים כדי לבדוק מסגרות טיפול מתאימות עבור הנאשם.

5. **בתסקיר השני**, שהוגש לעיוני ביום 25.2.2015, צוין כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם הקפיד להגיע לפגישות בשירות המבחן. התרשמות שירות המבחן הייתה כי הנאשם מגלה מודעות לכך שנהג באלימות כלפי אשתו הראשונה ובתו, אולם נטה להטיל את האחריות להתנהגותו על אשתו, וכן נטה לגישה פטריארכאלית ופטרונית ביחס לנשותיו ולילדיו, תוך קושי בגילוי אמפתיה והתחשבות באחר. שירות המבחן הפנה את הנאשם לקבוצה טיפולית במרכז למשפחה בעמותת "יד שרה". אותה עת, הספיק הנאשם ליטול חלק במפגש אחד, אולם התעתד להמשיך בהשתתפותו בקבוצה הטיפולית תוך הבעת רצון להמשיך הטיפול. במקביל, מדיווח שהתקבל מעמותת אפש"ר עלה כי הנאשם ממשיך לשתף פעולה בצורה טובה בטיפול למניעת שתייה אלכוהולית, וכי הוא נמנע מצריכת אלכוהול. בהתחשב בכל אלה, המליץ שירות המבחן בתום התסקיר השני להטיל על הנאשם עבודות שירות לתקופה קצרה, מאסר מותנה וכן צו מבחן לשנה.

מאחר שבתסקיר השני צוין כי הנאשם הספיק ליטול חלק במפגש קבוצתי אחד בלבד ב"יד שרה", ראיתי להוסיף לעקוב אחר התקדמותו של הנאשם בתהליכים הטיפולים במישור האלימות במשפחה. לפיכך, הוריתי על הגשת תסקיר משלים נוסף.

6. **התסקיר השלישי** הוגש לעיוני ביום 2.7.2015. בתסקיר האמור נכתב כי במהלך תקופת הדחייה, המשיך הנאשם להגיע לקבוצה הטיפולית ב"יד שרה" וסיים אותה. התרשמות העובד הסוציאלי שהנחה את הקבוצה הטיפולית הייתה חיובית, שכן הנאשם שיתף פעולה באופן בונה ויצר קשר מקדם עם חברי הקבוצה. ממידע עדכני שהתקבל מעמותת אפש"ר עלה כי הנאשם ממשיך להגיע באופן עקבי לפגישות הטיפול, והוא מוסר בדיקות סדירות שנמצאות נקיות משרידי אלכוהול. המתלוננת, אשתו הראשונה של הנאשם, מסרה כי היא אינה בקשר עמו כיום, ואינה חוששת ממנו. על רקע כל אלה, הופנה הנאשם לקבוצת-המשך טיפולית ארוכת-טווח המתקיימת בשירות המבחן עבור גברים שביצעו עבירות אלימות כלפי בנות זוגם.

במישור ההמלצה - נוכח חומרת העבירות מחד גיסא, ונוכח גיוס כוחותיו של הנאשם לתפקוד תקין ולהליכי שיקום וטיפול כמו גם אי פתיחת תיקים נוספים כנגדו במהלך תקופת הדחייה והיותו של הנאשם מפרנס של שתי משפחות מאידך גיסא, שב והמליץ שירות המבחן על מאסר קצר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. כמו כן, המליץ שירות המבחן על ענישה מותנית וכן על צו מבחן לשנה, במהלכה ישתלב הנאשם בקבוצה טיפולית לאלימות במשפחה, וכן ימשיך בקשר טיפולי ובמעקב בעמותת אפש"ר לנפגעי אלכוהול ב-****.

7. **התסקיר הרביעי והאחרון** הוגש לעיוני ביום 24.9.2015. התסקיר ציין כי הנאשם המשיך להתמיד בפגישות במסגרת עמותת אפש"ר ולמסור בדיקות נקיות מאלכוהול. כמו כן, הנאשם שולב בקבוצה טיפולית ארוכת-טווח בתחום מניעת אלימות במשפחה, כאשר שירות המבחן התרשם ממוטיבציה של הנאשם להמשיך הקשר הטיפולי. המתלוננת מסרה לשירות המבחן כי היא חשה כיום בטחון ויציבות בחייה, כאשר בני-הזוג אינם בקשר. בהתחשב בכל אלה, שב שירות המבחן על המלצותיו העונשיות.

8. יצוין כי בחוות-דעת ממונה מיום 23.8.2015, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

9. בא-כוח המאשימה, עו"ד ניר בינשטוק, עמד על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ועל הערכים המוגנים המונחים בבסיסן. לטענת בא-כוח המאשימה, מתחם העונש ההולם בגין העבירות נשוא האישום הראשון, נע מ-8 עד 24 חודשי מאסר בפועל; המתחם הנטען בגין העבירות נשוא האישום השני, נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל; ואילו המתחם הנטען בגין העבירות נשוא האישום השלישי, נע ממאסר קצר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות העניין, עתר בא-כוח המאשימה להטיל על הנאשם בגין מכלול העבירות בהן הורשע בתיק זה, 12 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים.

מנגד, בא-כוח הנאשם, עו"ד אוסמה חלבי, טען כי מתחם הענישה ההולמת בגין מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם, נע מעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא בעניין מרשו, ועתר לאמץ את המלצות שירות המבחן לעניין העונש, קרי- עבודות שירות קצרות, מאסרים מותנים וצו מבחן לשנה.

יוער כי באי-כוח שני הצדדים הפנו לאסמכתאות מן הפסיקה בתמיכה לטיעוניהם לפני.

הנאשם עצמו הביע בדבריו בבית-המשפט צער וחרטה על מעשיו. הוא מסר כי כיום הוא אינו בקשר עם אשתו הראשונה - המתלוננת, אולם הוא בקשר עם ילדיהם המשותפים. הנאשם הביע נכונות להמשיך בטיפול הן בתחום ההימנעות מאלכוהול והן בתחום האלימות במשפחה, והוסיף כי ההליכים הטיפוליים "ממש עזרו לי".

ריבוי עבירות

10. מאחר שהנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות שיוחסו לו בשלושה אישומים, מתעוררת שאלה האם מדובר באירוע אחד לצורך קביעתו של מתחם ענישה הולמת, או שמא מדובר במספר אירועים אשר יש לקבוע בנוגע לכל אחד מהם מתחם נפרד (ראו: סעיף 40יג לחוק העונשין).

מחד גיסא, העבירות שביצע הנאשם דומות במהותן וברקע להן, והן בוצעו בביתם של בני-הזוג. לפיכך, ניתן לטעון כי כל העבירות בהן הורשע הנאשם מקיימות קשר הדוק היוצר מסכת עבריינית אחת. לפי גישה זו, מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, בגינו יש לקבוע מתחם אחד כולל של ענישה הולמת (ראו והשוו: "מבחן הקשר ההדוק" בע"פ 4913/10 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) - גישתם של כב' השופטת ברק-ארז בפסקה 5 ואילך לפסק-דינה, וכב' השופט פוגלמן בפסקה 2 לפסק-דינו).

מאידך גיסא, מדובר בשלושה אירועים נפרדים, שבוצעו בהפרש זמנים של מספר חודשים זה מזה ושדרגת חומרתם אינה זהה. העבירות באישום הראשון בוצעו כלפי אשתו הראשונה של הנאשם (המתלוננת) ובתם הבגירה, בעוד האישומים השני והשלישי בוצעו כלפי המתלוננת לבדה. ניתן להפריד בין המעשים נשוא כל אחד מהאישומים מבחינה כרונולוגית ומהותית, באופן שאינו מלאכותי. לפי גישה זו, ניתן לטעון כי יש לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהאישומים הנכללים בכתב-האישום המתוקן (ראו והשוו: "המבחן הצורני-עובדתי" לפי גישת כב' השופט דנציגר בע"פ 4913/10

ג'אבר הנ"ל, פסקאות 24, 29 עד 31 לפסק-דינו). ודוק, אף לפי הגישה האחרונה, לא ניתן להתעלם מהזיקה הממשית בין האישומים השונים היכולים ללמד על דפוס התנהלותו של הנאשם כלפי בני משפחתו בזמנים הרלוונטיים לכתב-האישום. לפיכך, אף לפי גישה המצדדת בקביעת מתחמים נפרדים לאישומים השונים הנכללים בכתב-האישום המתוקן, נראה כי יש מקום לגזירת עונש כולל בגינם כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין.

בנסיבות העניין, לא ראיתי להכריע בין שתי הגישות האמורות למונח "אירוע" בסעיף 40ג לחוק העונשין. תחת זאת, אקבע מתחמים נפרדים לכל אחד משלושת האישומים הנכללים בכתב-האישום המתוקן (זאת לפי "המבחן הצורני-עובדתי"). בנוסף, אקבע מתחם ענישה הולמת כולל, המתייחס למכלול העבירות בגין הורשע הנאשם (זאת לפי "מבחן הקשר ההדוק"). לאחר מכן, אגזור את העונש המתאים בעניינו של הנאשם.

מתחמי הענישה ההולמת

11. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

12. **הערכים החברתיים** המונחים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם, נועדו להגן על שלמות הגוף והנפש בתוך התא המשפחתי, בשאיפה לשמרו כמקום מקלט בטוח ומגונן עבור בני המשפחה. בתי-המשפט עמדו פעמים רבות בפסיקתם על כך שעבירות אלימות המבוצעות כנגד בנות-זוג בתוך המשפחה הן בעלות חומרה מיוחדת שקיבלה ביטוי, בין היתר, בכך שהמחוקק ראה להחמיר את העונש המרבי שבית-המשפט מוסמך להטיל בעטין. הטעמים לכך הוסברו על-ידי כב' השופטת פרוקצ'יה בזו הלשון:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת אלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש ... באלימות במשפחה, נגישותם של קרבת העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

(ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.10.2007)).

13. בחינת **נסיבות ביצוע העבירות** במקרה דנן פורטו בפסקה 2 לעיל, ואני מפנה לדברים שם. אזכיר רק כי

הנאשם תקף את אשתו הראשונה (המתלוננת) בשתי הזדמנויות שונות בכך שבעט ברגלה, וכן איים על חייה פעם אחת באופן מילולי בכך שאמר שירצח אותה. כמו כן, הנאשם תקף את בתו הבגירה בכך שהכה אותה בראשה, בעט ברגלה והשליך נעל לעברה, וכן קרע את בגדיה שהיו תלויים במקום. בנוסף, בשתי הזדמנויות שונות, שבר הנאשם חפצים בבית הנה כי כן, אין מדובר במעידה חד-פעמית, אלא בהתנהגות בריונית חוזרת ונשנית, שהיה בה כדי להטיל פחד ואימה בבית המשפחה בדרכים אלימות. מתסקירי שירות המבחן עולה כי הסיבות לביצוע המעשים מורכבות, וכוללת הן דפוסי אישיות של הנאשם, והן התמכרותו בעת הרלוונטית לשתיית אלכוהול שהיווה גורם מסיר עכבות. לצד כל אלה, ראוי לציין כי לא מיוחסת לנאשם גרימת חבלות גופניות לאשתו ולבת הבגירה או צורך בטיפול רפואי. כמו כן, האיומים כלפי האישה לא לוו בשימוש בנשק חם או קר.

14. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מלמדת כי בתי-המשפט נוהגים להטיל בגין עבירות אלימות בתוך המשפחה מגוון עונשים הנעים מענישה מוחשית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל במקרים קלים; דרך מספר בודד של חודשי מאסר בפועל הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות; וכלה בעונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג וברח במקרים החמורים. הכל בהתאם לנסיבותיהם של המעשה ושל העושה.

15. בהתחשב בעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; בשים לב לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים; בהתחשב בנסיבות ביצוע המעשים כפי שפורטו לעיל; ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת; אני סבורה כי מתחמי הענישה ההולמת בתיקים שלפניי הנם כדלקמן:

בכל הנוגע לאישום הראשון (הכולל תקיפה של האישה ושל הבת הבגירה ללא חבלות גופניות; איום מילולי כלפי חיי האישה ללא שימוש באמצעי קר או חם; וכן קריעה ושבירה של חפצים בבית המשפחה), **מתחם העונש ההולם נע ממאסר קצר בפועל** (הניתן במקרים מתאימים לריצוי בדרך של עבודות שירות) **ועד 12 חודשי מאסר בפועל**.

בכל הנוגע לאישום השני (הכולל שבירת חפצים בבית בלבד), **מתחם העונש ההולם נע מענישה שצופה פני עתיד, ועד ענישה מוחשית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל**.

בכל הנוגע לאישום השלישי (הכולל תקיפה של האישה על-ידי בעיטה ברגלה, ללא גרימת חבלה פיזית או צורך בטיפול רפואי), **מתחם העונש ההולם נע מענישה מוחשית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל, ועד מאסר קצר בפועל** (הניתן בנסיבות מתאימות לריצוי בדרך של עבודות שירות).

אוסף כי בהתאם לגישה הפרשנית הרואה בשלושת האישומים מסכת עבריינית אחת המקימה "אירוע" אחד, **מתחם העונש ההולם לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם, נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל** (הניתנים בנסיבות מתאימות לריצוי בדרך של עבודות שירות) **ועד 15 חודשי מאסר בפועל**.

אעיר כי בנסיבות העניין, לא התבקשתי ואף לא ראיתי לסטות ממתחמי הענישה ההולמת לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים

16. מטעמים עליהם עמדתי בפסקה 10 לעיל, מצאתי כי יש להטיל על הנאשם עונש כולל בגין מכלול העבירות בהן הורשע. לצורך גזירת העונש, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40א לחוק העונשין:

17. לחובת הנאשם, עומדת חומרת העבירות, וההכרח להתריע את הנאשם כמו גם את הרבים מפני הישנות המעשים. המסר העונשי כנגד עבירות אלימות בתוך המשפחה חייב שיהיה ברור, ובעניין זה ראוי כי שיקולים של הלימה, הרתעה ושוויון בענישה יקבלו משקל ממשי. בהתחשב בכך, ראוי כי עונשו של הנאשם יכלול רכיב של מאסר בפועל בגין מעשיו.

18. מאידך גיסא, לא ניתן להתעלם משיקולים הפועלים לטובת הנאשם: ראשית, הנאשם הודה במעשיו ונטל אחריות עליהם. בכך נחסך הצורך להעיד את אשתו ואת בתו הבגירה, ולכך יש לתת משקל מהותי בנסיבות העניין. שנית, אין מחלוקת כי הנאשם חסר עבר פלילי (יוער כי בתסקיר הראשון קיימת התייחסות לעבירות ישנות שכל הנראה נמחקו מהמרשם הפלילי, ולפיכך התעלמתי מהן כליל וכך עשתה גם המאשימה בטיעוניה לפניי). שלישית, הנאשם היה עצור בתיק זה מאחורי סורג וברח במשך למעלה מחודש ימים, ולאחר מכן שהה בתנאי שחרור מגבילים (שכללו יציאה לעבודה) במשך חודשים ארוכים. זאת, ללא הפרה של התנאים המגבילים, ובלא שהמאשימה התנגדה לטענת הסנגור לפיה לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים. רביעית, התחשבתי בנסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט בתסקירים, לרבות היותו מפרנס של שתי משפחות משתי נשותיו. לבסוף, לא ניתן להתעלם מההתקדמות הטיפולית בעניינו של הנאשם. מארבעת תסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם השתלב בהצלחה בתהליכים הטיפולים והתמיד בהם - הן במישור ההימנעות משתיית אלכוהול (שעמדה בבסיס ביצוע העבירות כאמור לעיל), והן במישור האלימות במשפחה. אכן, התסקירים הראשונים כללו היבטים מעוררי קושי בתחום האלימות במשפחה. עם זאת, עם חלוף הזמן וההתקדמות בטיפול, התסקירים העדכניים יותר הפכו לחיוביים גם במישור זה, ויש בהם כדי להצביע על התקדמות ממשית. ניתן לומר כי הנאשם השקיע בתהליכים הטיפולים ועשה מאמצים לשנות מאורחותיו. משקלם המצטבר של שיקולים אלה, מוביל למסקנה כי ראוי להעמיד את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה ההולמת, וליתן ביטוי לשיקולים לקולא במסגרת משך המאסר בפועל שיוטל על הנאשם ודרך ריצויו כפי שהמליץ שירות המבחן. בנוסף, אראה להטיל על הנאשם עונשי מאסר מותנים הצופים פני עתיד, וכן צו מבחן לשנה שיאפשר לשירות המבחן להוסיף לעקוב אחר הנאשם ולפקח אחר מצבו.

סוף דבר

19. בהתחשב במכלול הטעמים האמורים, אני רואה לגזור על הנאשם כדלקמן:

א. 3 חודשי מאסר בפועל, אותם יוכל הנאשם לרצות בעבודות שירות כפי שקבע הממונה על עבודות השירות בחוות-דעתו.

על הנאשם להתייצב לריצויו עונשו ביום 22.12.2015 עד השעה 10:00 במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר-שבע.



מובהר כי על הנאשם לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו. כמו כן, מוזהר הנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע, וכי כל הפרה בתנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במאסר בין כותלי בית הכלא.

ב. מאסר על-תנאי של שלושה חודשים למשך שלוש שנים מהיום. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות עבירת איומים.

ג. מאסר על-תנאי של שישה חודשים למשך שלוש שנים מהיום. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת אלימות מסוג פשע.

ד. הנאשם יהיה נתון לפיקוח קצין מבחן למשך שנה מהיום, וישתתף בכל תכנית טיפולית שיציע שירות המבחן וזאת כחלק מתנאי המבחן.

הנאשם מוזהר כי אם יפר את תנאי המבחן, תימסר הודעה על כך לבית-המשפט, אשר מוסמך לקיים דיון מחודש בגזר-הדין.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לשירות המבחן למבוגרים וליחידת הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ה' חשוון תשע"ו, 18 אוקטובר 2015, במעמד הצדדים.